

Aan onze broeders en zuster in Christus,

Op zaterdag 26 maart was het kruis aanwezig in de oud-katholieke kerkdienst die we steevast mogen vieren in de gastvrije Veenhartkerk. We lazen het evangelie van de zondag, dat ons het verhaal vertelt van de verloren zoon (Lucas 15:11-32)

Het is een verhaal waarin het goed komt, dat is er zo ontroerend aan. Het komt goed, niet alleen tussen de jongste zoon en zijn vader, maar – zo mogen we hopen, want niet alles wordt ingevuld – ook tussen de vader en zijn oudste zoon en hopelijk ook tussen beiden broers. Misschien is dat laatste, dat in het verhaal het minst in beeld komt, nog wel het belangrijkste.

*Hoe goed is het, hoe heerlijk
als broeders bijeen te wonen!*

*Goed als olie op het hoofd
die neervalt op de baard,
de baard van Aäron,
en neervalt op de hals van zijn gewaad,*

*als de dauw van de Hermon
die neervalt op de bergen van Sion.*

*Daar geeft de HEER zijn zegen:
leven voor altijd.*

(Psalm 133)

De jongste zoon in het verhaal uit het evangelie dacht niet dat het nog goed kon komen. Zoals wij mensen dat wel vaker denken. Er is te veel gebeurd. “Een zoon van mijn vader zal ik nooit meer worden, maar misschien kan ik zijn knecht zijn, zodat ik niet van honger hoef te sterven.”

Maar hij had het mis. Bij God is niets onmogelijk. Het lijden kan Hij niet wegnemen of ongedaan maken, niet dat van deze wereld, niet dat van ons. Maar van Hem is de toekomst. En daarin kan opnieuw zusterschap en broederschap ontstaan. Zoals wij nu als christenen en kerken van heel verschillende snit samen optrekken naar Pasen, dat was vroeger ondenkbaar geweest.

Laten we er hoop uit putten, een hoop die we kunnen uitstralen naar de mensen en de wereld om ons heen: Mensen en hele volken kunnen elkaar hervinden en als broeders en zusters in de armen sluiten.

Ik wens u allen een goede opgang naar Pasen.

Met hartelijke groet,

Erna Peijnenburg

pastoor van de Oud-Katholieke Statie van de H. Elia in Mijdrecht.